

**METAFOOR PROCES Inspreekbijdrage Ofra Bolier
15-11-2023**

Mijn naam is Ofra Bolier, voorzitter van het VTV Tot Nut en Genoegen en als bestuurslid van Stichting Platform Rotterdamse volkstuinen betrokken bij veel overlegtafels.

Disclaimer

Ter afsluiting hebben we voor de verandering om het proces te duiden een metafoor geschreven, een rijm geïnspireerd op “De Gruwelijke rijmen” van Roald Dahl.

Wist u het al? U bent onderdeel van een nieuwe legende,
De stad aan de Rotte komt uit de ellende.

Er was eens een oud fort met veel kamers en dikke muren,
van 'n veelkoppig monster, dat t ieder liet bezuren.

Een reusachtig monster met zeven bloeddorstige koppen,
Hij viel iedereen aan en was niet te stoppen.

Veel wisten de burgers er eigenlijk niet van,
behalve de namen van de koppen dan...
Die ruziënde koppen hadden rare namen enzo.
De een heette vastgoed, de ander SO.

De ruzie werd erger, de koppen raakte verstrikt,
het scheelde niet veel of er was r bijna een gestikt.

En wat er toen gebeurde, u raadt het vast al,
de stad aan de Rotte, in ernstig verval.

Maar ergens in deze grijs- grauwe stad,
was een groep mensen die een reddingsplan had.

Het monster intussen volledig in de knoop,
verloor al zijn macht, lag met zichzelf over hoop.

Die redders, beter bekend als de volkstuin-helden,
zagen meteen wat het monster zo kwelde.

Zij kwamen direct en in groten getale,
en voedde het monster met groente en volkstuin -verhalen

Aanvankelijk toonde hij brullend verzet,
maar besepte toen plots, zijn leven werd gered.

En ondanks wat hij hen eerder had aangedaan,
kwamen de helden met oplossingen aan.

Veel burgers hadden eerder de moed al verloren,
hun boodschappen gericht aan dovemansoren.

Het monster beseftte dat het tij moest keren.
Hij zou per direct deze volkstuinders eren.

En dus sloot hij een uniek samenwerkingsverband.
Hij veranderde ècht, en werd weer gezond.

Zijn koppen veranderden dus óók van naam,
zo heette er één “ GroenGoed” voortaan.

Het monster, dankbaar voor het redden van zijn leven,
besloot hier dan ook, iets terug voor te geven.

Die volkstuin-helden, moesten beschermd en verzorgd,
dus werden hun domeinen voorgoed geborgd.

Zij hadden 't gelukkig nu nooit meer benauwd,
de afspraak “ Op Groen wordt niet meer gebouwd!”

Hij erkende eindelijk die immense waarde,
en veranderde beton in jawel, moestuin- aarde.

Enorm veel werk werd er samen verzet,
hoera, 't groen en de stad zijn daadwerkelijk gered!

Uiteindelijk hebben alle burgers en óók de dieren van de stad,
dus toch nog heel veel aan het monster gehad.

Het lukte de weledele dames en heren,
t destructieve tij volledig te keren.

Zó werd de stad van de ondergang gered
en werd het Groen ècht op de kaart gezet.

Het groen werd 't allerbelangrijkst van de stad
en hele generaties hebben daar wat aan gehad.

Een ieder die zich later tot de stad aan de Rotte wende,
kreeg als allereerst n kopie van deze legende.

Gelukkig kent u ook het eind van het verhaal,
zij leefden lang en gelukkig, allemaal.

En zo ging de legende de geschiedenis in
en kregen de volkstuin-helden alsnog hun zin.